

ὅτι εἶχε δώσει. — Ἄνθρωπος πρωτοπιδροφόρος ἴστατο ἐπὶ τῶν βλαβῶν τῆς λαίμητόμου παρὰ τῷ βασιλεῖ. ὁ ἀνθρώπος, οὕτως, ἀνυπόμονος, ἀναμφιβόλως, ἔφερε τὴν χεῖρα πρὸς τὸ ὄργανον τοῦ θανάτου. Ὁ βασιλεὺς πολιτικῶς κατὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ διακοπέως ἔλεγε πρὸς τὸν πρωτοπιδροφόρον. « Μὴ ἐγγίξεις ἀκόμη τὸν πέλεκυν, ἐγγίξεις ἀκόμη τὸν πέλεκυν ». Ὄταν Κάρολος ὁ Σουαρτιδῆς ἔπαυσε λαλῶν, ἤσπασθη τὸ ῥοδον, ἔθεσε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τοῦ θλεθρίου κύφωνος καὶ ἠεφετο.

Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς, μοτὰ τὸ θέαμα τοῦτο διεσκεπασθῆ ἐν σιωπῇ ὁ πρωτοπιδροφόρος, ὁ φονεὺς τοῦ βασιλέως, ἀγκάσθη νὰ διαφύγῃ τὴν λύτταν τοῦ εὐμεταβλήτου αὐτοῦ λαοῦ, διότι ὁ κεκατημένος οὗτος δὲν ἦτο ὁ συνήθης δῆμιος, εἶχε δὲ πληρώσει τὸν δῆμιον διὰ τὴν ἀσπίτην ἀντ' αὐτοῦ ἦτο εὐπατριδῆς, ὅστις ἠδύνατο ἐπαραβληθῆ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὄχλου τὸν πύτυον κατὰ πρόσωπον Κάρολον τὸν Α'.

Ὁ νεανὶς ἦις εἶχεν εὐσπλαγχνισθῆ τὸν βασιλέα ἤδὲ τὴν ἀνδρείαν εἰς τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ζῆμα εἶχε λυσιπαιχθεῖ. Τὸ πλῆθος μετὰ προσοχῆς καὶ σεβασμοῦ ἀπέβλεπον αὐτὴν εἰς οἶκον ὃν ἐστιγματικῶς εἶχεν ἐκλέξει ἦτο δὲ οὗτος ὁ τοῦ Παύλου Πινδάρου.

Ὁ οἶκος οὗτος εἶναι ἐν μεγάλῃ ὑπολήψει ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἄγγλοι ἐπιδεικνύουσι αὐτὸν τοῖς ξένοις μετ' εὐγενεῖς ὑπεριφανίας. Ὑπῆρξεν οὗτος ἐνδικαίτημα ἀξιότιμος ἀνδρὸς, ὅστις ἐτόλμησε ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ ὑπεστηρίξῃ τὸν βασιλέα του ἐν τῷ μέσῳ τῆς μανίας ἐν διαμαχομένῳ κομμάτῳ.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Πρὸ ὀλίγων χρόνων ἡ πρόσδος τῶν μεταλλείων χρυσοῦ τῆς Ῥωσσίας δὲν ὑπερέβαινε πλέον τῶν 1000000000 πουνδ. (βάρους 1500 λίβρων), καὶ ἡ ποσότης τῆς ἐξήχθητο ἐκ θαυτάτων φρεάτων μεγάλας δαπάνης καὶ μακρᾶς ἐργασίας. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο νὰ εἰπῆ τότε, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν ἤθελον εἶναι ἐπὶ ἀπεράντου ἐπιφανείας γῆς στρώματα χρυσοῦ ἀφθονότατα, ὄχλου χρυσοῦ μεταλλικοῦ καὶ πλατίνης εἰς ποσὸν θαυμαστότερον ἐκείνου ὅπερ ἔως τότε ἐπέφερον ὁ Νεὸς κόσμος· καὶ μολαταῦτα τὸ ἀπροσδόκητον συνέβη. Ἡ Ῥωσσία κατὰ τὴν πρόσδοσιν ταύτην εἶναι κατωτέρα τῶν προνομίωγων χωρῶν τοῦ ἡμισφαιρίου, τοῦ φαινομένου ὅτι ὄρειε νὰ διακρίνῃ τὸ μονοπώλειον τοῦ πολυτίμου τούτου μετάλλου ἢ τῆς Ῥωσσίας πρῶτῃ ἐτύπωσε νομίσματα ἐκ πλατίνης καὶ κατωτέρα τῶν χωρῶν ἐκείνων μόνον διὰ τὴν ἀδάμαντων, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἀπέλασε. Ὁ πρῶτος Ῥωστικὸς ἀδάμας εὐρέθη τὴν Ἰανουαρίῳ τοῦ 1829 ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ῥάχως ὀυραλίῳ ὄρειῳ, κατὰ τὴν ἐξόρυσιν τῆς χρυσοφό-

ροῦ ψάμμου τῆς καμήτης Πολίνας, ὑπὸ παιδίου δεκατριετοῦς ὀνομαζομένου Παύλου Πόπεφ.

Ὁ Κύριος Engelhardt, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Dorpat περιηγηθεὶς ἐν ἔτει 1826, χάριν ἐπιστημονικῆς, ἐρεύνης τὰ οὐράλια, πρῶτος ὑπεστήριξε διὰ θετικῶν δοκιμῶν, τὸ πιθανὸν τῆς ὑπάρξεως ἀδάμαντων ἐν Ῥωσσίᾳ. Τὰς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἰδέας αὐτοῦ ἐκοινοποίησε πρὸς τὸν πρύτανην τοῦ πανεπιστημίου δι' ἐπιστολῆς ἧς ἀντίγραφον ἐδημοσιεύθη τότε ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Πετροπόλεως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναγινώσκεται καὶ τοῦτο. « Ἡ ψάμμος τῆς πλατίνης τῆς Νίζου Τούρα, ἀνήκουσα εἰς τὸ ἐργασασίον τοῦ στέμματος. Κούσχα, προσφέρει ἐκπληκτικὴν ὁμοίτητα μετὰ τὴν τῆς Βρασιλίας, ἐν ἧ εὐρίσκονται συνήθως οἱ ἀδάμαντες· σύγκειται αὕτη συνήθως ἀπὸ χαλίκας περιέχοντας ὀξείδιον τοῦ σιδήρου καὶ ἱάσπιν, ἐκτὸς δὲ τούτου προσφέρει ποσότητα τετραδίων μικροσκοπικῶν διαφόρων χρωμάτων καὶ περισσοτέραν πλατίνην ἢ χρυσόν. Ἡ ψάμμος τῶν μεταλλείων τῆς Νίζου Τούρας ἔμπεριέχει μίγμα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἡ δὲ παρουσία τοῦ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου εἶναι κατὰ τοσοῦτον ἀξιοσημείωτος, καθ' ὅσον ὁ ἀδάμας τῆς Βρασιλίας ἐξορύττεται ἐκ μίγματος τοιοῦτου· ἐπεταὶ δὲ ἐκ τούτου ὅτι τὰ δύο ταῦτα μεταλλεῖα δὲν ὁμοιάζουν τυχαίως, ἀλλὰ διότι εἶναι λείψανα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συνθέσεως βράχων. Ἐπειδὴ τὰ στρώματα ταῦτα τῆς ψάμμου κατέουσι ἐκτασιν μεγάλην κεκαλυμμένην ἐν μέρει ὑπὸ δασῶν, ὁ κύριος Ἐγγελάρδος δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ἐρευνας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλως οἱ ἀδάμαντες οὗτοι μεμιγμένοι μετὰ μεγάλην ποσότητα ἐτέρων μικρῶν κρυστάλλων δὲν ἠδύνατο ν' ἀποχωρισθῶσι τῆς ψάμμου εἰμὴ διὰ τῆς πλύσεως. Ὁ κύριος Ἐγγελάρδος διεκίνησε τὰς παρατηρήσεις του καὶ τὴν γνώμην του πρὸς τοὺς διευθυντάς τῶν ἐξορύξεων, πρὸς οὓς ἔλεγεν ὅτι ἡ ψάμμος αὕτη ἔμπεριεῖχε ἀδάμαντας. Οἱ μνησθέντες διευθυνταὶ τῶν μεταλλείων εὐρέθησαν ἔτοιμοι νὰ κάμωσι τὰς ἀναγκαίας δαπάνας πρὸς ἐξόρυσιν τοῦ ἐν τῆς σπλάγγου τῆς γῆς κεκρυμμένου θησαυροῦ. Ἀλλ' ὁ κύριος Ἐγγελάρδος σκεφθεὶς ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ μορφή τοῦ ἀκατεργάστου ἀδάματος ἦτο ὀλίγον γνωστὴ, ἡ καὶ ἐντελῶς ἀγνωστος εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν μεταλλείων, ἠνάγκασε τοὺς διευθυντάς νὰ πέμπωσιν αὐτοῖς ἐκ Πετροπόλεως ἀδάμαντας ἀκατεργάστους, ἕως ὅσοι χρησιμεύσωσιν ὡς δείγματα κατὰ τὰς ἐρεῖνας των.

Παρεμποδισθέντος τοῦ Κ. Ιω. Καραιοῦτος ὑπ' ἄλλων ἀσχολιῶν ἢ μεταφράσις τοῦ ἐν τῷ φυλλαδίῳ ΑΓ. παραρτήματος ἢ Καλύθη τοῦ Ὁμαῖ ὡς κα μέρους τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ προσηγημένου φύλλου ΑΒ'. ἦτοι ἀπὸ 120 σελίδος στίχ 26 μέχρι τέλος τῆς 128 σελίδος ἔγεινε παρ' ἄλλου μεταφραστοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρόντος ΑΔ'. τεύχους θέλομεν ἐξακολουθήσει δίδοντας εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν ὡς καὶ πρότερον μεταφράσιν τοῦ Κ. Καραιοῦτος.